

midlet, der har til Hensigt at dyrke Husmandsjord, skulde kunne godkendes straks af Ministeren, uden at den sædvanlige Prøvetid er gaaet i Forvejen, og det er jo rimeligt nok, da Staten straks sætter sit Stempel paa dem ved at yde Statslaan til dem. Disse Landbrugets Bierherv, som skulde tages op paa disse Skoler, ere Fjerkræavl, Biavl, Frøavl, Køkkenhavebrug og deslige.

Dernæst er det meget ønsket fra Landbrugsskolerne — og Højskolerne ere i Forstaaelse dermed —, at Tilskuddet til Eleverne skulde fordeles saaledes, at en Del af det samlede Tilskud bliver stillet til Disposition for Landbrugsskolernes Elever, medens en anden Del bliver stillet til Disposition for Eleverne ved de almindelige Folkehøjskoler. Landbrugsskolernes Elever have været noget forfordelte ved den tidligere Ordning, hvorefter de skulde søge Understøttelse sammen med de almindelige Folkehøjskoleelever, idet et Kursus paa en Landbrugsskole i Regelen er længere varende end et Kursus paa en Folkehøjskole, og ogsaa fordi de, der søge en Landbrugsskole, ofte tidligere have haft Kursus paa en Folkehøjskole og der allerede nydt Understøttelse, hvorfor Amtsskoleraadene gerne have ræsonneret som saa: Han har tidligere haft Understøttelse, derfor skal han ikke have noget nu. Der er derfor Grund til at dele Understøttelsen, og det er foreslaaet at dele den mellem Eleverne saaledes, at en Part af de 250,000 Kr. stilles til Raadighed for Landbrugsskoleelever og Havebrugsskoleelever og en anden Part for Folkehøjskoleelever, og Grundlaget for denne Fordeling er da det, at der ligesom i Loven af 1892 regnes 20 Kr. maanedlig for indtil Halvdelen af samtlige Skolers Aarslever.

Endnu skal jeg blot nævne, at jeg over alt i Lovforslaget har borttaget Ordet „anerkende“ og erstattet det med „godkende“, som efter min Mening er et smukkere Ord og har den Fordel at være fuldkomment dansk. Men jeg indrømmer, at den nugældende Lov om Højskolerne ikke er den eneste Lov, hvori vi have Ordet anerkende; vi have Loven om anerkendte Sygekasser, og mange andre Steder i Lovgivningen have vi Ordet anerkende. Det

er mig derfor ikke en Hovedsag, men jeg har ment, at naar Loven skulde skrives om, var det rimeligt at feje dette Ord ud.

Den bestaaende Lov af 1892 fejrer jo i Aar sit 10 Aars Jubilæum. I vor Tid, da alt gaar med Elektricitet og Hurtighed, begynder man ogsaa at fejre 10 Aars Jubilæer, og denne Lov kunde for saa vidt fejre sit Jubilæum, som den har virket ganske tilfredsstillende. Ligesom den i sin Tid blev gennemført her med Tilslutning fra alle Sider, saaledes har den mødt Tilslutning i Livet, og efterhaanden have alle Parter enedes om, at det var rigtigt, at man den Gang fik Lovregler for Tilskuddet til Folkehøjskolerne. Det er vist ogsaa deri, det ligger, at man vil have Lovregler for Realskoler, fordi man har set, hvor heldigt det har virket paa Højskolernes Omraade, og man haaber, det samme skal vise sig ved Realskolerne, naar man naar til retfærdig Fordeling af Tilskuddet. Loven af 12. April 1892 har som sagt virket heldigt, men paa dette Omraade er Udviklingen gaaet hurtig for sig, og Loven er nu allerede ved sit 10 Aars Jubilæum forældet, navnlig med Hensyn til Tilskuddets Størrelse, men ogsaa med Hensyn til Reglerne for Fordelingen. Og det er rimeligt, at man benytter den Erfaring, man har gjort i de 10 Aar, til at faa Loven revideret.

Ved denne Lejlighed have Landbrug- og Folkehøjskolerne ønsket, at der ikke sættes nogen Grænse for Statstilskuddet, men at dette skal være voksende, efterhaanden som Højskolernes Tal og Elevernes Tal er voksende. Dette Ønske har jeg ikke turdet imødekomme, og selv om jeg havde turdet, er jeg overbevist om, at min ærede Kollega Finansministeren vilde have sat sig derimod. Det er jo ikke nogen rar Regel at have paa en Finanslov, at private kunne tappe ud af Statskassen, uden at man ved, hvor stærkt det kan blive. Jeg tror heller ikke, der er stor Fare ved at sætte en Grænse. Nu er der foreslaaet at forhøje Tilskuddet med 70,000 Kr., og skulde det vise sig efter nogle Aars Forløb, at det ikke er tilstrækkeligt, har Lovgivningsmagten det i sin Magt at forandre Loven igen ved en ny Revision eller revidere dette enkelte Punkt ved en